

Tagumpay na Pamumuhay ng Kristiyano
“Ang Ating Katapatan sa Ating Panginoon”
Joshua 23:1-16

Wayne J. Edwards, Pastor

Ayon sa kabanata 24:29, namatay si Joshua sa edad na 110, at inilibing siya sa kanyang lupain malapit sa Ephriam.

- Habang ang kanyang pisikal na katawan ay bumigay na, ang alaala ni Joshua sa lahat ng mga pagpapala ng Diyos ay hindi kumupas, dahil pinangalanan niya silang lahat.
- Sinabi ni Joshua sa mga pinuno ng Israel ang tungkol sa mga pagpapala ng kanilang patuloy na pagsunod sa Diyos at

ang mga kahihinatnan ng kanilang pagsuway sa Kanya.

- Ipinaalala niya sa kanila ang kanilang personal na obligasyon na manatiling tapat sa Isa na naging tapat sa kanila, at ang kanilang pambansang pananagutan na mamuhay sa paraang maitaguyod ang Abrahamikong tipan at mapangalagaan ang kanilang mana sa Lupang Pangako, sapagkat mula sa puntong ito, sila na ang bahala.

Habang ang ilang mga Canaanita ay nanatili sa lupain, kabilang ang iilan sa mga higante (Anakin), sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Diyos, at sa pamamagitan ng pamumuno ni Josue, nasakop ng mga Israelita ang lupain ng Israel, at ito ay nahati sa mga tribo bilang isang walang hanggang mana.

- Ang isyu na kinakaharap nila ngayon ay kung paano bumuo ng isang napapanatiling buhay sa lupang ibinigay sa kanila ng Diyos, at mamuhay ayon sa banal na plano ng Diyos.
- Kahit na si Joshua ay 110 taong gulang at alam niyang malapit na ang kanyang kamatayan, gusto niyang gawin ang lahat ng kanyang makakaya para matiyak na ang mga Israelita ay mananatiling ganap na tapat sa Diyos na naging ganap na tapat sa kanya, at sa kanila, dahil iyon lamang ang paraan upang sila ay makabuo ng mas mabuting buhay para sa mga henerasyong susunod sa kanila.

Ang mga pangyayaring nakabalangkas sa Aklat ni Josue ay naglalarawan ng kahulugan ng Bagong Tipan ng Tagumpay na buhay Kristiyano.

- Samakatwid, habang patuloy tayong lalaban sa ating sariling makasalanang kalikasan hanggang sa tayo ay mamatay, at sa mga kasalanang iyon na napakadaling bumabagabag sa atin, sa pagtanggap kay Jesu-Kristo bilang ating Tagapagligtas at Panginoon, tayo ay may kapayapaan sa Diyos, at ang walang hanggang tadhana ng ating buhay ay naitakda na magpakailanman.
- Mga Taga-Roma 8:29 – ***“Sapagka’t ang mga nakilala niya noon pa man ay itinalaga rin niya na maging kawangis ng kaniyang Anak, upang siya ang maging panganay sa maraming magkakapatid.”***
- Mga Taga-Filipos 1:6 – ***“Siya na nagpasimula ng mabuting gawa sa atin ay magdadala nito hanggang sa ganap sa araw ni Jesucristo.”***
- Kaya, sa pagkakaroon ng tagumpay laban sa kasalanan, sarili, at Satanas, at pagkakaroon ng katiyakan ng ating walang hanggang kaligtasan, maaari tayong mamuhay ng matagumpay na buhay Kristiyano mula sa tagumpay hanggang sa tagumpay hanggang sa makita natin ang mukha ni Jesus.
- Gayunpaman, bilang mga iniligtas ng Diyos sa pamamagitan lamang ng Kanyang biyaya, sa pamamagitan lamang ng ating pananampalataya, tayo ay tinawag na maging ganap na tapat sa Isa na naging, at hanggang ngayon, ganap na tapat sa atin, bilang isang halimbawa at huwaran para sa mga henerasyong iyon sa likuran natin.
- Colosas 1:10-11 – ***“Tiyaking lumakad kayo sa paraang karapat-dapat sa Panginoon, upang siya ay kaluguran sa lahat ng bagay, na nagbubunga sa bawa’t mabuting gawa, na lumalago sa pagkakilala sa Dios; pinalakas ng buong kapangyarihan, ayon sa Kanyang kapangyarihan.”***

1. May Isang Halimbawang Dapat Tularan – Joshua 23:1-2 – Vs. 2 – *“Tinawag ni Josue ang buong Israel, ang kanilang mga matatanda, ang kanilang mga pinuno, ang kanilang mga hukom, at ang kanilang mga pinuno, at sinabi sa kanila.”*

- Sa loob ng pitong taon, pinangunahan ni Joshua ang mga Israelita sa sunud-sunod na tagumpay upang sakupin ang

lupain, at sa nakalipas na 25 taon, itinayo ng mga Israelita ang tagumpay na iyon habang itinatag nila ang kanilang

mga tahanan, kanilang mga nayon at kanilang mga sakahan.

- Kaya, maaaring sinabi ni Joshua: **“Kapag natapos ko na ang gawaing ipinadala sa akin ng Diyos, magretiro na ako sa aking maliit na komunidad sa Ephriam at magpapagaan ng buhay.”**
- Gayunpaman, para sa lalaking nagsabing, **“Ibigay mo sa akin ang bundok na iyon,”** ang salitang “pagreretiro” ay wala sa kanyang bokabularyo.
- Kahit na siya ay 110 taong gulang, nais ni Joshua na mamuhunan sa kanyang mga huling araw; maging ang kanyang mga huling oras, na nagpapaalala sa kanyang mga tao na manatiling tapat sa isa na naging tapat sa kanila .
- Si Joshua ay isang tipo ni Kristo, at kung ang mga Israelita ay itutuon ang kanilang mga mata kay Joshua upang gawin ang Canaan na kanilang tahanan, kung gayon ay itutuon natin ang ating mga mata kay Jesus, na, sa Kanyang pamamaalam sa Kanyang mga disipulo, ay nagsabi, **“Kung tutuparin ninyo ang aking mga utos, kayo ay mananatili sa Aking pag-ibig.”** (Juan 15:10)

2. May Isang Hikayat na Yakapin - Joshua 23:2b-5 - Vs. 3 – “Nakita ninyo ang lahat ng ginawa ng Panginoon ninyong Diyos sa lahat ng bansang ito dahil sa inyo, sapagkat ang Panginoon ninyong Diyos ang nakipaglaban para sa inyo.”

- Tinukoy ni Joshua ang tatlong bagay na dapat sana ay nagbigay sa mga Israelita ng lahat ng pampatibay-loob na kailangan nila upang patuloy na magtiwala sa Diyos.
 - **Ang Biyaya ng Diyos** – Mula sa paglaya ng kanilang ninuno mula sa Ehipto at sa pagtawid nila sa Dagat na Pula, hanggang sa pagtawid ng kanilang ama sa Ilog Jordan at sa pagsakop sa lupain ng Canaan, ang bawat pagpapala ay dahil sa biyaya ng makapangyarihang Diyos.
 - **Ang Katangian ng Diyos** – Pinaalalahanan sila ni Joshua na inalis ng Panginoong Diyos ang mga Canaanita sa lupain **“dahil sa kanila,”** at **“patuloy na palalaysin sila ng Panginoong Diyos sa harap mo at palalaysin sila sa iyong paningin.”**
 - **Ang Pangako ng Diyos** – Sa Exodo 23:29-30 at sa Deuteronomy 7:22 , nangako ang Diyos na sakupin nila ang lupain, ngunit hindi Niya aalisin ang lahat ng mga Canaanita nang sabay-sabay. Habang lumalaki ang bansa at naninirahan sa lupain, itataboy Niya ang nalabi. Kung paanong tinupad ng Diyos ang Kanyang mga pangako hanggang sa puntong iyon, gayon din naman tutuparin Niya ang Kanyang mga pangako para sa kanilang kinabukasan.

3. May Pangaral na Sumunod – Joshua 23:6-13 – Vs. 7-8 – “ Baka mapunta ka sa gitna ng mga bansang ito, ang mga natitira sa gitna mo. Huwag mong babanggitin ang pangalan ng kanilang mga diyos, o papasumpain kaninuman sa pamamagitan nila; huwag mong paglilingkuran sila, o yuyukuran man sila, kundi mananatili kang mahigpit sa Panginoon mong Diyos, gaya ng iyong ginawa hanggang sa araw na ito.”

- Ang isyu dito ay hindi tungkol sa lahi o pisikal na genetika, ngunit espirituwal na kapanahunan.

- Alam ng Diyos na, maliban kung tatanggapin Siya ng magkabilang panig bilang Nag-iisang Tunay na Diyos, imposibleng magkaroon ng espirituwal na pagkakaisa sa pagitan nila, na makakaapekto sa kanilang mga anak at mga anak ng kanilang mga anak.
- 2 Corinthians 6:14-15 – ***“Huwag kayong makipamatok nang di-kapantay sa mga di-mananampalataya, sapagka’t anong pakikisama mayroon ang katuwiran sa katampalasanan? O anong pakikisama mayroon ang liwanag sa kadiliman? Anong pagkakasundo mayroon si Kristo kay Belial? Anong bahagi ang ibinabahagi ng isang mananampalataya sa isang hindi mananampalataya?”***

4. May Wakas na Dapat Iwasan – Joshua 23:14-15 , Vs.- 15, – *“Kaya’t mangyayari, na kung paanong ang lahat ng mabubuting bagay ay dumating sa iyo na ipinangako sa iyo ng Panginoon mong Dios, gayon din naman dadalhin ng Panginoon sa iyo ang lahat ng masasamang bagay, hanggang sa malipol ka niya sa mabuting lupaing ito na ibinigay sa iyo ng Panginoon mong Dios.”*

- Sa mga talata 13, 14, at 16, binalaan sila ni Joshua tungkol sa apostasiya, na kung sila ay tatalikod sa Diyos at babalik sa mga diyus-diyosan, sila ay mamamatay mula sa mabuting lupain na ibinigay Niya sa kanila.
- Ang Diyos ay naging tapat sa Kanyang tipan sa Kanyang mga tao, ngunit ang tanong ay, naging seryoso ba ang mga tao ng Diyos sa kanilang tipan sa Kanya?